

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Pfv.V.20.338/2016/13.

A tanács tagjai: Dr. Molnár Ambrus a tanács elnöke, Dr. Ambrus Zoltán előadó bíró, Dr. Madarász Anna bíró

Az I. rendű felperes:

A II. rendű felperes:

A felperesek képviselője: Dr. Esztáriné dr. Szabó Edit ügyvéd

Az I. rendű alperes:

A II. rendű alperes:

A III. rendű alperes:

Az alperesek képviselője: Dr. Balczó Gábor ügyvéd

A per tárgya: üdülőhasználati jog ellenértékének megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperesek (29. sorszám)

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi Törvényszék 47.Pf.637.029/2015/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Budapesti II. és III. kerületi bíróság 12.P.24.873/2013/24.

Rendelkező rész

-A Kúria a jogerős ítéletnek a III. rendű alperest 1.000.000 (egymillió) forintban egyetemlegesen marasztaló rendelkezését mellőzi, egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

-Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek együttesen 5.000 (ötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

-Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek együttesen 25.000 (huszonötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

-Kötelezi egyetemlegesen a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a III. rendű alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az elsőfokú ítéletben alapul vett tényállás szerint 2012. augusztus 15-én a felperesek mint az üdülőhasználati jog jogosultjai és a II. rendű alperes mint tulajdonos között üdülőhasználati szerződés jött létre, mely alapján a felperesek jogosultságot szereztek arra, hogy a apartmanját 2013. január 1-től 2033. december 31-ig minden második év negyedik naptári hetében egy hét időtartamban használják. A szerződéskötés során a II. rendű alperes képviselőjében a III. rendű alperes járt el. Az elállási jog gyakorlására vonatkozó, a II. rendű alperes elnevezését tartalmazó formanyomtatvány átadása nem történt meg a felperesek részére.
- [2] Ugyanezen a napon a felperesek és az I. rendű alperes (korábbi elnevezése szerint: Kft.) között klubtagsági szerződés jött létre, mely alapján a felperesek beléptek a Holiday Plusz exkluzív utazási és szabadidő klubjába, továbbá a felperesek és a Europe elnevezésű cég közötti, cseretagságra vonatkozó megállapodás okiratba foglalására került sor az üdülőhasználati szerződéssel érintett apartmanhoz kapcsolódóan. A cseretagsági szerződés a Europe hálózatában lévő más üdülőhelyek elérését biztosította cserealapon.
- [3] 2012. augusztus 21. napján a felperesek átutalással megfizették az I. rendű alperes részére a klubtagsági szerződés szerinti éves tagdíj 75.000 forint összegét, továbbá az üdülőhasználati jog ellenértékeként 1.000.000 forintot megfizettek a III. rendű alperes számlájára történő utalással. Ezen túlmenően további 100.000 forintot fizettek meg a III. rendű alperes részére a cseretagsági szerződés tagsági díjaként.
- [4] 2012. augusztus 31-i keltezéssel a felperesek mint megbízók és az I. rendű alperes mint megbízott között viszontértékesítési megbízási szerződés jött létre három hónap időtartamra, mely alapján az I. rendű alperes vevő közvetítését vállalta a felperesek apartmanon fennálló üdülőhasználati jogának az értékesítéséhez.
- [5] A 2012. december 4-én kelt okiratba foglaltan - melynek kézbesítésére 2012. december 11. napján került sor -, a felperesek az üdülőhasználati szerződéstől való elállásukat jelentették be, egyben kérték a részükről megfizetett 1.175.000 forint visszafizetését.
- [6] A 2013. május 29. napján kelt okiratba foglaltan a felperesek a II. rendű alpereshez címzetten közölték, hogy az üdülőhasználati szerződéstől elállnak, egyben 1.100.000 forint visszafizetését kérték. A II. rendű alperes az elállást nem fogadta el, a követelt összeg visszafizetése nem történt meg.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [7] A felperesek módosított keresetükben azt kérték, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest 75.000 forint, a II. rendű és III. rendű alpereseket egyetemlegesen 1.000.000 forint, továbbá a III. rendű alperest 100.000 forint megfizetésére. Kérték az alperesek kamatfizetésre kötelezését 2012. augusztus 22. napjától kezdődően a régi Ptk. 301. §-ának (1) bekezdése szerint, továbbá az alperesek perköltségben való marasztalását.
- [8] Előadták, hogy az üdőőhasználati szerződés megkötésekor az elállásra vonatkozó formanyomtatványt nem kapták meg, ezért az elállás bejelentésére rendelkezésre álló határidő meghosszabbodott, így az elállást tartalmazó nyilatkozatuk előterjesztésére határidőn belül kerül sor. Ez alapján az I. rendű alperes köteles visszafizetni a neki megfizetett 75.000 forintot. Az 1.000.000 forint összegű követelésrészt illetően a II. rendű és III. rendű alperesek egyetemleges marasztalását azzal indokolták, hogy közöttük megbízási jogviszony áll fenn. 100.000 forintot illetően előadták, hogy annak a fizetése a cseretagsági szerződéshez kapcsolódóan történt ugyan, de ilyen szerződés nem jött létre, mivel azt nem írták alá, az okiratba foglalt szerződésen lévő aláírások nem tőlük származnak. Ezen túlmenően arra is hivatkoztak, hogy ha a cseretagsági szerződés létrejött megállapítható lenne, a határidőben bejelentett elállás miatt az is megszűnt volna.
- [9] Az alperesek a kereset elutasítását és a felperesek perköltségben való marasztalását kérték. Ennek indokaként előadták azt, hogy az üdőőhasználati szerződéshez kapcsolódó formanyomtatvány átadása megtörtént a szerződéskötéskor, így a felperesek részéről előterjesztett elállás elkéséettnek minősül. Utaltak arra, hogy a felperesek elállása a viszontértékesítési megbízási szerződésre vonatkozik, így az az üdőőhasználati szerződéshez kapcsolódóan joghatás kiváltására nem alkalmas, ezen túlmenően a viszontértékesítési megbízáshoz kapcsolódó elállási formanyomtatvány hiányosságai nem eredményezik az üdőőhasználati jogra vonatkozó szerződésre vonatkozó elállási határidő meghosszabbodását. Az üdőőhasználati szerződés esetében a III. rendű alperes kifejtette, hogy a szerződéskötés során a II. rendű alperes képviselőjeként járt el, így 1.000.000 forint visszafizetésére nem kötelezhető, a II. rendű és III. rendű alperes közötti esetleges elszámolási kérdések a felperesek részéről előterjesztett igény elbírálása során nem kapnak jelentőséget. A III. rendű alperes vitatta továbbá 100.000 forint megfizetésére vonatkozó kötelezettségét is, álláspontja szerint a cseretagsági szerződés érvényesen létrejött, abban szerződő félként a felperesek és az Europe elnevezésű cég szerepel, így a III. rendű alperes pénzfizetésre nem kötelezhető.

- [10] Az alperesek utaltak továbbá arra, hogy az üdülőhasználati szerződés, a klubtagsági szerződés és a cseretagságra vonatkozó szerződés, valamint a viszontértékesítési megbízási szerződés egymástól elkülönülő jogviszonyok, így az egyikre vonatkozó elállás nem érinti további szerződések fennállását.

Az első- és másodfokú ítélet

- [11] A Budapesti II. és III. kerületi Bíróság 12.P.24.873/2013/24. sorszámú ítéletével a kereset elutasításáról rendelkezett, kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alpereseknek egyetemlegesen 74.613 forint perköltséget. Az ítélet indokolásában kifejtette, hogy a felperesek a perben nem tudták bizonyítani azt, hogy az üdülőhasználati szerződéshez kapcsolódó, elállási nyilatkozatot tartalmazó formanyomtatványt nem kapták meg, így az elállási jog gyakorlásának határideje nem hosszabbodott meg. Ennek megfelelően a felperesek az elállási joguk gyakorlásával elkéstek, így az üdülőhasználati szerződés nem szűnt meg. Utalt továbbá arra, hogy a perrel érintett üdülőhasználati szerződés, klubtagsági szerződés, cseretagsági szerződés és a viszontértékesítési megbízási szerződés elkülönülő jogviszonyok, ezért az üdülőhasználati szerződésre vonatkozó elállás a klubtagsági szerződést és a cseretagsági szerződést nem szüntette volna meg. Kitért arra, hogy az üdülőhasználati jogra vonatkozó szerződés megkötése során a III. rendű alperes a II. rendű alperes képviselőjeként járt el, így egyetemleges fizetési kötelezettségük megállapítására nem kerülhet sor. Megállapította, hogy a cseretagsági szerződés a Europe elnevezésű cég és a felperesek között jött létre, így a szerződésre alapított igény esetében az alperesek marasztalására nem kerülhetett sor, ezért szükségtelen volt a felperesektől származóként feltüntetett aláírások írásszakértői vizsgálata.
- [12] A felperesek fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 47.Pf.637.029/2015/5. sorszámú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek egyetemlegesen 75.000 forintot, kötelezte a II. rendű és III. rendű alpereseket egyetemlegesen, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felpereseknek 1.000.000 forintot, valamint kötelezte a III. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek 100.000 forintot, valamint ezen összegek után a 2012. augusztus 22. napjától járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek 15 napon belül 15.610 forint, a II. rendű és III. rendű alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felpereseknek 221.149 forint, valamint a III. rendű alperest, hogy fizessen meg a

felpereseknek 23.416 forint perköltséget.

- [13] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette azzal, hogy az üdülőhasználati szerződés megkötésekor a felperesek részére elállási formanyomtatvány átadásra került ugyan, azonban az nem felelt meg a 141/2011. (VII. 21.) Korm. rendelet 7. §-a (1) bekezdésének c) pontjában és 5. mellékletében foglaltaknak, mivel a formanyomtatványon nem a szerződést kötő II. rendű alperes neve és székhelye szerepelt, hanem a képviselőként eljáró III. rendű alperes neve. Ezen túlmenően a tényállás részeként rögzítette azt, hogy a 2012. december 4-én kelt és 2012. december 11. napján kézbesített okiratba foglaltan a felperesek az üdülőhasználati szerződéstől való elállásukat jelentették be, egyben kérték a megfizetett 1.175.000 forint visszafizetését, majd ezt követően a felperesek 2013. május 29. napján kelt okiratban ismételten az üdülőhasználati szerződéstől való elállásukat jelentették be. A megállapított tényálláshoz kapcsolódóan mellőzte a Europe csereszerződés létrejöttének megállapítását.
- [14] Kifejtette, hogy nem vezetett eredményre a felperesek arra vonatkozó bizonyítása, hogy az üdülőhasználati szerződés megkötésekor csak a viszontértékesítési megbízási szerződésre vonatkozó formanyomtatványt kapták meg, azzal együtt sem, hogy a tanúként kihallgatott vallomása a bizonyítékok köréből nem zárható ki. Az üdülőhasználati jogra vonatkozó elállási nyilatkozat átadása megtörtént a szerződés megkötésekor, az azonban nem felelt meg a jogszabályban meghatározott követelményeknek, mivel azon a képviselőként eljáró III. rendű alperes elnevezése szerepelt, nem pedig a szerződő fél II. rendű alperes neve, és ez az alaki hiba az elállás bejelentésére rendelkezésre álló határidő 1 év és 14 napra történő meghosszabbodását eredményezte, így a 2012. december 4. napján kelt okiratba foglalt és 2012. december 11. napján kézbesített elállás határidőn belül történt, valamint az elállási határidő meghosszabbodására tekintettel a 2013. május 29. napján kelt okiratba foglalt elállás is a szerződés megszűnését eredményezte volna.
- [15] Kitért arra, hogy az üdülőhasználati szerződés, valamint az I. rendű alperes és a felperesek között létrejött klubtagsági szerződés bár önálló jogviszonyok, jogi sorsuk mégsem független egymástól, ezért a hivatkozott kormányrendelet 16. §-ának (1) bekezdésében írtak szerint az üdülőhasználati szerződéstől való elállás a klubtagsági szerződést is megszüntette. Ennek megfelelően az I. rendű alperes köteles a részére megfizetett 75.000 forint visszafizetésére.
- [16] Az üdülőhasználati joghoz kapcsolódóan megfizetett 1.000.000 forint visszafizetésére a II. rendű és III. rendű alpereseket egyetemlegesen kötelezte azzal az indokkal, hogy tisztázatlan

maradt a II. rendű és III. rendű alperesek között fennálló jogviszony tartalma, a III. rendű alperes pénzátvételre való jogosultsága, az, hogy a III. rendű alperes részére történt utalás a II. rendű alperes javára történt teljesítésnek minősülne, illetve hogy a III. rendű alperes átadta volna ezen összeget a II. rendű alperesnek.

- [17] A cseretagsági szerződésre vonatkozóan kifejtette, hogy a szerződés létrejötte nem állapítható meg, emellett a III. rendű alperes nem vitatta azt, hogy az ehhez kapcsolódóan a felperesek részéről megfizetett 100.000 forintot átvette, ugyanakkor nem bizonyította azt, hogy ez más, harmadik személy részére történő teljesítésnek minősülne, továbbá azt sem, hogy ezen összeget továbbutalta volna, vagy megtartására bármilyen jogcímen jogosult lenne. Az összeg továbbutalásával kapcsolatban előterjesztett bizonyítékokkal kapcsolatban rögzítette, hogy azok a továbbutalás tényének a megállapítására nem alkalmasak, mivel sem az átutaló személye, sem pedig az átutalt összeg nem azonosítható a perbeli ügylettel, ezen túlmenően a III. rendű alperes nem adott magyarázatot arra, hogy az átutalásnál milyen szerepet játszott a megbízóként feltüntetett I. rendű alperes, az ő cselekménye mennyiben kapcsolódik a perbeli ügyletkez. Ennek megfelelően 100.000 forint visszafizetésére a jogalap nélküli gazdagodás szabályai alapján kötelezte a III. rendű alperest.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [18] A jogerős ítélettel szemben az alperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérték, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára kötelezését kérték. Hivatkozásuk szerint a Pp. 3. §-ának (2) bekezdésében, 253. §-ának (3) bekezdésében, valamint a régi Ptk. 219. §-ának (1) és (2) bekezdéseiben foglalt rendelkezések megsértésével született jogerős ítélet.
- [19] Előadták, hogy a felperesek az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésükben az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérték, míg az alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, ennek megfelelően a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelmen túlterjeszkedve határozott az elsőfokú ítélet megváltoztatásáról.
- [20] A II. rendű és III. rendű alperest egyetemlegesen 1.000.000 forint megfizetésére kötelező ítéleti rendelkezéshez kapcsolódóan kifejtették, hogy az üdülőhasználati jogra vonatkozó szerződés megkötése során a III. rendű alperes a II. rendű alperes képviselőjében járt el, így a régi Ptk. 219. §-ának (2) bekezdése

alapján a szerződésből eredő kötelezettség a III. rendű alperest nem terhelheti. Álláspontjuk szerint amennyiben a II. rendű és III. rendű alperes közötti jogviszony tartalma feltárást, illetőleg 1.000.000 forintnak a II. rendű alperes részére való átadása bizonyításra szorult volna, úgy erről tájékoztatni kellett volna az alpereseket, erre azonban nem került sor. Mindemellett utaltak arra, hogy a megkötött üdülőhasználati szerződés egyértelműen rögzíti, hogy a III. rendű alperes a II. rendű alperes képviselőjében jár el.

- [21] A III. rendű alperest 100.000 forint megfizetésére kötelező ítéleti rendelkezéshez kapcsolódóan előadták, hogy az elsőfokú eljárás során becsatolt okiratok bizonyítják, hogy a felperesek részéről a III. rendű alperes részére megfizetett 100.000 forint átutalása megtörtént az RCI Europe részére, az e körben a másodfokú ítéletben foglaltak a becsatolt okirati bizonyítékokkal ellentétesek. Utaltak arra, hogy amennyiben a másodfokú bíróság úgy ítélte volna meg, hogy a becsatolt okirati bizonyítékok nem elegendőek a III. rendű alperes állításának a bizonyítására, úgy további bizonyítás lefolytatására, illetve az angol nyelvű okirat magyar nyelvű fordítására kellett volna a bíróságnak felhívnia őket, erre azonban nem került sor. Utaltak arra továbbá, hogy nem helytálló a jogerős ítéletnek azon megállapítása, hogy a III. rendű alperes nem bizonyította, hogy jogosult a Europe képviselőjében eljárni, ezen megállapítás a régi Ptk. 219. §-ának (2) bekezdésében foglaltakkal ellentétes, mivel maga a csereszerződés rögzíti, hogy a felperesek a Europe-pal lépnek szerződéses jogviszonyba, ugyanakkor a felperesek felhívás ellenére sem vonták perbe a Europe-t.
- [22] Álláspontjuk szerint téves a jogerős ítélet azon megállapítása, hogy a csereszerződés nem jött létre, kifogásolták, hogy az elsőfokon eljáró bíróság a csereszerződéshez kapcsolódóan a felperesek bizonyítási terheként határozta meg azt, hogy a szerződés nem jött létre, továbbá azt, hogy ennek az igazolásához írásszakértő eljárása szükséges, akinek költségét a felperesek előlegezték is, így a szakértői bizonyítás elmaradása nem róható a III. rendű alperes terhére.
- [23] Az elállási jog gyakorlásához kapcsolódóan kifejtették, hogy az elsőfokon eljáró bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a kihallgatott tanúk vallomása alapján nem állapítható meg az, hogy az elállást tartalmazó formanyomtatvány átadása nem történt meg, maga a másodfokú bíróság is elfogadta azt, hogy elállási formanyomtatvány átadása megtörtént, ehhez képest nem állapítható meg az, hogy a másodfokú bíróság milyen tények, bizonyítékok alapján jutott arra, hogy a hivatkozott kormányrendelet szerinti formanyomtatvány átadása nem történt meg. Kifogásolták, hogy a másodfokon eljáró bíróság nem megfelelően értékelte azt, hogy bár a felperesek állításuk szerint 2012. augusztus 17. napján az

üdülőhasználati szerződéstől el kívántak állni, azonban 2012. augusztus 21. napján az üdülőhasználati jog, valamint a csererendszerbe történő belépés ellenértékét megfizették. Kifejtették továbbá azt, hogy az üdülőhasználati jogra vonatkozó szerződés, valamint a többi jogviszony teljes mértékben elkülönül, így az üdülőhasználatra vonatkozó szerződéstől való elállás a többi jogviszony megszűnését nem hozza magával.

- [24] A felperesek a felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték. Előadták, hogy kellően részletes fellebbezésükkel az elsőfokú ítélet megalapozatlanságát kívánták alátámasztani, a másodfokú bíróság azt tartalma szerint vette figyelembe és a fellebbezési kérelem korlátai között eljárva hozta meg döntését. Kifejtették, hogy a másodfokú bíróság helyes álláspontot foglalt el akkor, amikor az üdülőhasználati szerződésre vonatkozó elállásra tekintettel megszűntnek minősítették a kapcsolódó további szerződéseket is, melynek az alapját az képezte, hogy a fellebbezésben is hivatkozottak szerint az elállási határidő meghosszabbodott, mivel a felperesek rendelkezésére bocsátott elállási nyilatkozat nem felelt meg az irányadó kormányrendelet előírásainak.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [25] A felülvizsgálati kérelem részben alapos.
- [26] A Kúriának mindenekelőtt abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az ügyben helye van-e felülvizsgálatnak.
- [27] A Pp. 271. §-ának (2) bekezdése szerint nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi ügyekben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 24. §, valamint a 25. § (3) és (4) bekezdése alapján, továbbá a 25. § (3) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke a hárommillió forintot nem haladja meg. Ez az értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik azokra az ügyekre, amelyek ingatlan tulajdonára, vagy ingatlant terhelő jogra vonatkoznak, vagy ingatlanra vonatkozó jogviszonyból erednek.
- [28] A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 2. pontja rögzíti azt, hogy az „ingatlanra vonatkozó jogviszonyból eredő” ügy alatt az olyan jogvitát kell érteni, amelyben a fél az ingatlanra vonatkozó olyan egyéb kötelmi jogi igényt érvényesít, amely eredményessége esetén az ingatlan jogi helyzetében változást eredményezhet. A vélemény indokolása kitér arra, hogy idetartoznak az ingatlan tulajdonának átruházása vagy használatának átengedése érdekében kötött szerződések érvénytelenségére vagy megszűnésére hivatkozással az eredeti állapot helyreállítása iránt

előterjesztett keresetek, ha ezekre az igényekre a felülvizsgálati eljárás is kiterjed. Nem minősülnek viszont a Pp. 271. § (2) bekezdésének alkalmazása során ingatlanra vonatkozó jogviszonyból eredő pernek azok az ügyek, amelyek tárgya az ilyen szerződésekben kikötött pénzbeli ellenszolgáltatás (hátralékos vételár, bérleti díj) teljesítése, a szerződéskötés megerősítéseként adott foglaló visszakövetelése, a szerződésszegés jogkövetkezményeinek (kártérítés, kötbér, hibás teljesítés esetén kijavítás, kicserélés, árleszállítás, a kijavítási költség megfizetése) érvényesítése, vagy az érvénytelenség egyéb jogkövetkezményeinek alkalmazása, ezek az igények ugyanis az ingatlan jogi helyzetét nem érintik.

- [29] A felperesek keresetükben ingatlan használatára vonatkozó szerződés megszűnésére hivatkozással az addig részükről megfizetett pénzösszegek visszafizetését kérték, ezért az előzőekben kifejtettekben következően felülvizsgálatnak az ügyben helye van akkor is, ha a per tárgyának értéke a 3.000.000 forintot nem haladja meg.
- [30] Az alperesek felülvizsgálati kérelmükben hivatkoztak arra, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelmen túlterjeszkedve határozott az elsőfokú ítélet megváltoztatásáról.
- [31] A Pp. 235. §-ának (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy a fellebbezésben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a fellebbezés irányul és elő kell adni, hogy a fél a határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja.
- [32] Az elsőfokú ítélet ellen a felperesek részéről előterjesztett fellebbezésben az elsőfokú ítélet megváltoztatása kérelemként közvetlenül nem jelent meg, az előzőekben idézett, a Pp. 235. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezést a bírói gyakorlat azonban kiterjesztően értelmezi, ennek megfelelően ha a fellebbező félnek az érintett ítélet megváltoztatására irányuló szándéka a fellebbezésből megállapítható, úgy a fellebbezés érdemi elbírálásának akadálya nincs. Az kétségtelen, hogy a felperesek fellebbezésükben az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérték, azonban a fellebbezés tartalmát tekintve az egyértelmű volt, hogy a keresetüket elutasító döntést sérelmezték, továbbá részletes indokát adták annak, hogy a keresetük szerinti marasztalás álláspontjuk szerint miért indokolt. A másodfokú bíróság a fellebbezés tartalmának a meghatározása során a Pp. 3. §-ának (2) bekezdésében foglalt rendelkezés figyelembevételével járt el, így eljárása jogszabálysértőnek nem minősül.
- [33] A felperesek igényüket arra alapították, hogy az üdülőhasználati szerződéshez kapcsolódóan elállási jogukat gyakorolták, ehhez kapcsolódóan nyilatkoztak arról, hogy az ehhez szükséges formanyomtatványt nem kapták meg. Az alperesi oldal erre nézve

előadta, hogy a formanyomtatvány átadása megtörtént. Azt helyesen látták az eljáró bíróságok, hogy a jogvita eldöntése során meghatározó jelentősége van annak a körülménynek, hogy a formanyomtatvány átadása megtörtént-e és ettől függően a felperesek elállását tartalmazó jognyilatkozat alkalmas-e a joghatás kiváltására. Ehhez kapcsolódóan azonban az elsőfokú bíróság téves tartalommal adott tájékoztatást arról, hogy a felperesek terhére esik annak a bizonyítása, hogy nem kapták meg az elállási jog gyakorlására szolgáló, törvényben meghatározott formanyomtatványt. Mivel a jogszabály előírása alapján ennek átadása az alperest terhelő kötelezettség volt, a Pp. 164. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a perben ennek teljesítését neki kellett bizonyítania és a felperesek a perben nem lettek volna arra rászoríthatók, hogy nemleges körülményt bizonyítsanak.

- [34] E körben helyes a másodfokú bíróság által elfoglalt álláspont, mely szerint az üdülőhasználati szerződéshez kötődő, elállási nyilatkozatot tartalmazó formanyomtatvány átadása megtörtént ugyan a felperesek részére, azonban az nem felelt meg a szállás időben megosztott használati jogára, a hosszú távra szóló üdülési termékekre vonatkozó szerződésekről, valamint a tartós szálláshasználati szolgáltatási tevékenységről szóló 141/2011. (VII.21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: rendelet) 7. §-a (1) bekezdésének c) pontjában és az 5. mellékletében foglaltaknak, ugyanis a formanyomtatványon nem a szerződőként eljáró II. rendű alperes neve és székhelye került feltüntetésre, hanem a képviselőként eljáró III. rendű alperes elnevezése. Ennek megfelelően a felperesek joghatás kiváltására alkalmas módon nem kapták meg a formanyomtatványt, ami a rendelet 10. §-ának (1) bekezdésében rögzítettek szerint azt eredményezte, hogy az elállás bejelentésére számukra nyitva álló idő meghosszabbodott, így az elállás bejelentése részükről határidőben megtörtént. Megjegyzést érdemel, hogy az elállás joga a felpereseket feltétel nélkül megillette, ezért a korábban esetleg megfogalmazott elállási szándék, a felperesek részéről teljesített pénzfizetés nem érinti azt, hogy az elállás lehetőségével a felperesek jogszerűen éltek. Az elállás bejelentésével az üdülőhasználati szerződés megszűnt, így az ahhoz kapcsolódóan a felperesek részéről megfizetett 1.000.000 forint a felperesek részére visszajár.
- [35] A III. rendű alperes részéről előterjesztett azon hivatkozás, mely szerint képviselőként eljárva a szerződésből eredő visszafizetési kötelezettség őt nem terheli, helyesnek minősül. Az üdülőhasználati szerződés megfogalmazása egyértelmű abban a kérdésben, hogy a szerződő fél a II. rendű alperes azzal, hogy a szerződéskötés során az ő képviselőként a III. rendű alperes járt el. A jogvita elbírálása során irányadó régi Ptk. 219. §-ának (2) bekezdésében írtak alapján azonban a III. rendű alperes nem köteles a szerződés megszűnése miatt esedékessé vált, 1.000.000 forint

visszafizetésének a teljesítésére, mivel a szerződésből eredő jogok és kötelezettségek őt mint képviselőt nem terhelik. Ebből következik az, hogy helytelen volt a jogerős ítéletnek azon rendelkezése, mely 1.000.000 forint visszafizetésére a II. rendű és III. rendű alperest egyetemlegesen kötelezte, ez a kötelezettség ugyanis kizárólag a II. rendű alperest terheli.

- [36] Az elállási jog gyakorlásához kapcsolódóan az alperesi oldal érvelésében szerepet kapott az, hogy az üdülőhasználati szerződésre vonatkozó elállás a megkötött további szerződésekre nem vonatkozik, mivel azok elkülönülő jogviszonyokat jelentenek.
- [37] Az kétségtelen tény, hogy az üdülőhasználati szerződés mellett megkötött klubtagsági szerződés formailag elkülönülő jogviszony, eltérő jogalanyok között keletkezett, azonban ezek a szerződések egymásra tekintettel jöttek létre, ezek létezése egymástól nem különíthető el. Ennek a helyzetnek a jogi értékelése a rendeletben is megjelenik, a jelen perrel érintett klubtagsági szerződés a rendelet 2. §-a (1) bekezdésének 6. pontjában meghatározott kiegészítő szerződésnek minősül, a 16. § (1) bekezdésében írt rendelkezés alapján pedig a felpereseket megillető elállási jog gyakorlásával a kiegészítő szerződés, így a klubtagsági szerződés felbontására is sor került, ahogy erre helyesen rámutatott a másodfokú bíróság. Ennek megfelelően nem ütközik jogszabályba a jogerős ítéletnek az a rendelkezése, amely az I. rendű alperest 75.000 forint visszafizetésére kötelezi.
- [38] A III. rendű alperest 100.000 forint összeg visszafizetésére kötelező ítéleti rendelkezés esetében jelentősége volt annak a körülménynek, hogy a csereszerződés létrejötté megállapítható-e. Ebben a kérdésben a jogerős ítélet akként foglalt állást, hogy a csereszerződés létrejötté nem állapítható meg. Ehhez kapcsolódóan annak a kiemelése szükséges, hogy a csereszerződésről kiállított okiraton szereplő aláírások esetében a felperesek vitatták azt, hogy az aláírások tőlük származnak. Az aláírások írásszakértői vizsgálatára nem került sor, ugyanakkor a vitatott aláírásokat összevetve a perben rendelkezésre álló más szerződéses nyilatkozatokon szereplő aláírásokkal, valamint az elsőfokú eljárás során az alperesek részéről felvett aláírásmintával, különleges szakértelem nélkül, így szakértő kirendelésének a mellőzésével is megállapítható az, hogy a csereszerződésről készült okiraton elhelyezett aláírások nem a felperesektől származnak, amiből az következik, hogy helyesen ítélte meg úgy a másodfokú bíróság, hogy a felperesek részvételével csereszerződés nem jött létre. Helytállónan értékelte a rendelkezésre álló adatokat a másodfokú bíróság abban a körben is, hogy nem állapítható meg az, hogy a felperesek részéről a III. rendű alperes részére megfizetett 100.000 forint összeg továbbutalása megtörtént volna a Europe elnevezésű cég részére.

- [39] A felülvizsgálati kérelemben az alperesek kifogásolták azt, hogy amennyien e kérdést illetően további bizonyítás lett volna szükséges, úgy erről tájékoztatást kellett volna kapniuk, ez az álláspont azonban téves. A Pp. 3. §-ának (3) bekezdésében írtakból következően a bíróságnak a bizonyításra szoruló tényekről kell tájékoztatást adnia, ez a tájékoztatás pedig megtörtént, az alperesi oldal a bizonyításhoz általa szükségesnek talált okirati bizonyítékokat rendelkezésére is bocsátotta. Olyan kötelezettség nem terheli a bíróságot, hogy a bizonyítás elégséges, vagy elégtelen mértékéről adjon tájékoztatást a felek részére, ez ugyanis az érdemi döntésre tartozik. Mindebből következik az, hogy csereszerződés hiányában nem állapítható meg az, hogy milyen jogi alapon jutott a III. rendű alperes a felperesektől 100.000 forint összeghez, ezért a jogerős ítéletben helyesen kifejtetteknek megfelelően a III. rendű alperes jogalap nélküli gazdagodás címén köteles 100.000 forint visszafizetésére.
- [40] Mindezekre figyelemmel a Kúria a Pp. 275. §-ának (3) és (4) bekezdésében írtak szerint a jogerős ítéletnek a III. rendű alperest 1.000.000 forint visszafizetésében egyetemlegesen marasztaló rendelkezését mellőzte, míg az egyéb rendelkezéseket érintően a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [41] Az alperesek részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem 1.000.000 forintot érintően a III. rendű alperes esetében eredményre vezetett, e részben a III. rendű alperes pernyertessége állapítható meg, míg a további részekben a felperesek pernyertessége következett be. Ennek megfelelően a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése és 81. §-ának (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárással felmerült költség megfizetésére kötelezte a bíróság a peres feleket pernyertességükhöz igazodó arány figyelembevételével. A felülvizsgálati eljárási költség körében az alperesi oldal részéről megfizetett illetéket, valamint a peres feleket képviselő ügyvédek munkadíját vette számításba, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján határozta meg.

Budapest, 2016. szeptember 21.

. Molnár Ambrus
a tanács elnöke

. Ambrus Zoltán
előadó bíró

. Madarász Anna
bíró